

Sygn. akt I ACz 403/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym :

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Rusin
------------------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. (...) S.K.A. w R.**

przeciwko **M. G. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) .H.U. (...) w R.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **pozwanego**

od postanowienia Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 26 lutego 2013r., sygn. akt VI GC 345/12

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 403/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie go od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od apelacji na podstawie art. 102 ust. 1 u.k.s.c.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż z przedłożonego przez pozwanego oświadczenia wynikało, że uzyskuje on z prowadzonej działalności dochód w wysokości 11.000 netto. Uzyskiwany przez pozwanego dochód przekracza dwukrotnie przedmiotową opłatę, co czyni jego wniosek niezasadnym. Po odliczeniu opłat związanych z utrzymaniem domu (9.750 zł), pozwanemu pozostają oszczędności w kwocie 1.250 zł.

W ocenie Sądu, pozwany miał zatem możliwość poczynienia oszczędności w toku niniejszego procesu w celu zabezpieczenia środków pieniężnych na ewentualną potrzebę uiszczenia opłaty od apelacji.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł pozwany, domagając się uchylenia zaskarżonego postanowienia i zwolnienia go od kosztów sądowych w całości.

Skarżący podniósł, iż nie jest w stanie ponieść przedmiotowej opłaty od apelacji bez uszczerbku w koniecznym utrzymaniu siebie i rodziny. Na jego utrzymaniu pozostaje żona, jak i córka. Ponosi wysokie wydatki na utrzymanie domu. Miesięczne dochody przeznacza na utrzymanie rodziny.

Sąd Okręgowy nie wziął pod uwagę jego obecnej sytuacji majątkowej, ale potencjalną. Prowadzenie przez niego działalności gospodarczej wiąże się z ryzykiem i nie zapewnia stabilności finansowej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Na wstępie wskazać należy, iż zwolnienie od kosztów sądowych jest szczególnym przypadkiem pomocy państwa udzielanego osobom najuboższym, stanowiącym wyjątek od zasady ponoszenia przez strony kosztów sądowych w postępowaniu cywilnym.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594) dla uzyskania zwolnienia strona musi złożyć oświadczenie o niemożności poniesienia kosztów bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny – wraz z dokładnymi danymi odnośnie stanu rodzinnego, majątkowego i dochodów. Od sądu zależy uznanie tego oświadczenia za wystarczające. Dla rozstrzygnięcia o przyznaniu zwolnienia od ponoszenia kosztów sądowych decydujące znaczenie ma uzasadnienie wniosku, podlegające kontroli sądowej. Koszty sądowe nie mogą być postrzegane jako kategoria obciążająca jedynie najlepiej sytuowanych obywateli, stanowią bowiem dochód służący prawidłowemu funkcjonowaniu całego aparatu publicznego, zaś ich wysokość koreluje z treścią uprawnień, których sądowej ochrony domaga się strona.

W ocenie Sądu Okręgowego pozwany nie wykazał swojego twierdzenia, że jego sytuacja finansowa jest na tyle zła, że konieczne jest udzielenie mu pomocy ze strony Skarbu Państwa.

Sąd Apelacyjny w całości podziela powyższą ocenę i nie znajduje podstaw do jej zmiany, tym bardziej, że wniesione zażalenie nie podważyło skutecznie ustaleń Sądu Okręgowego i wyprowadzonych na ich podstawie wniosków prawnych.

Pozwany, jako strona postępowania, powinien także liczyć się z obowiązkiem poniesienia kosztów sądowych, gdyż co do zasady sprawy cywilne prowadzone są na koszt stron (art. 2 ust. 2 cyt. powyżej ustawy).

Pozwany prowadzi działalność gospodarczą, z której uzyskuje comiesięczny dochód, jest właścicielem nieruchomości w postaci domu jednorodzinnego oraz właścicielem wartościowych rzeczy ruchomych (samochodów, sprzętu budowlanego). Niewątpliwie dochód uzyskiwany z prowadzonej działalności, jest wyższy niż przeciętny, co pozwala mu regulować na bieżąco niezbędne wydatki jak i zobowiązania.

W tej sytuacji przerzucanie ciężaru ponoszenia opłat na Skarb Państwa w sytuacji gdy skarżący w dalszym ciągu prowadzi działalność gospodarczą, spłaca zaciągnięte wcześniej kredyty (czego ostatecznie nie zakwestionował w zażaleniu) - jest nieuzasadnione.

Należy zauważyć, iż wyłożenie środków z przeznaczeniem na opłaty sądowe ma charakter tymczasowy. Gdy okaże się że twierdzenia pozwanego zawarte w apelacji będą zasadne, to Sąd o kosztach postępowania apelacyjnego orzeknie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, stosownie do jego wyników.

Z tych też względów, Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw, by uwzględnić zażalenie pozwanego i dlatego też je oddalił, jako bezzasadne, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.